

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Løje: Jeg skal paa Partiet Venstres Vegne anbefale, at man stemmer imod det foreliggende Lovforslag.

Oluf Pedersen: Retsforbundet vil stemme for Lovforslaget. Det er blevet forringet ved Behandlingen her i Tinget, men det giver en Nedsættelse, som vi ikke vil faa, hvis det ikke blev vedtaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 70 Stemmer mod 43.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Ulrich, for at han kan forelægge et tidligere anmeldt Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Ulrich): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge et Forslag til en fortsat Kornlovgivning. Naar dette sker, er det ud fra det Synspunkt, at vi gerne vil gøre vort til, at der kan skabes et Grundlag for den Ændring i hele vor Landbrugsproduktion, som Verdenskrisen desværre kræver maa ske. Det Forslag, som jeg her forelægger, er ikke alene af afgørende Betydning for Landbruget, for alle Landmænd, men ogsaa af afgørende Betydning for hele vort Samfund, og ikke alene for Samfundet som saadant, men for samtlige Erhverv her i vort Land. Saaledes som Forholdene har udviklet sig i de senere Aar, er der blevet en overordentlig Forskel paa Levemulighederne paa Land og i By, og det er efter vor Opfattelse i overordentlig Grad i Samfundets Interesse, at denne Forskel i Levekaarene kan blive udjævnet. Det er derfor vort Haab, at vi ret snart kan faa en Behandling af dette vort Forslag, saaledes at vi kan faa her i Tinget en gennemgribende Drøftelse af alle de Forhold, der vedrører saavel Landbruget som hele Samfundets Økonomi.

De to Kornlove, vi har haft, Loven af 13. December 1933 og Loven af 3. August 1935, har i nogen Grad for ikke at sige fuldt ud været Narresutter. Det har været Love, som man fra Landbrugets Side saa hen til med overordentlig store Forventninger, men disse Forventninger er ikke blevet opfyldt; man er blevet skuffet paa næsten

alle Omraader. Disse Kornordninger har ikke faaet den Betydning, de burde have haft, og det maa selvfølgelig ligge i, at Lovene har været forkert affattede. Det Lovforslag, jeg hermed har den Ære at lægge paa Tingets Bord, adskiller sig fra den nugældende Lov, Loven af 3. August 1935, derved, at medens den nugældende Lov giver fri Indførsel for Korn og lignende Produkter, hvilket gør Foranstaltningen illusorisk, foreslaar vi, at Indførsel af Korn og lignende Produkter skal være forbudt, medmindre der foreligger en Valutaattest.

Vi siger dette paa følgende Maade — det indeholdes i Lovforslagets § 1 —: „Al Indførsel af uformalet og formalet Korn samt andre Produkter, som efter Ministeren for Landbrug og Fiskeris Skøn kan anvendes til Foderbrug, er forbudt, medmindre Valutaattest medfølger. Valutaattester til Indførsel af disse Produkter udstedes i den Udstrækning, Valutakontoret skønner vil være fornødent til Dækning af Aarets Forbrug ifølge de statistiske Opførelser over Landets egen Produktion i vedkommende Aar og det samlede Forbrug Aaret forud.“

Det vil altsaa sige, at Valutakontoret skal indhente disse Oplysninger i Statistisk Departement, og paa Grundlag heraf skal det bestemmes, hvor stor en Mængde af Korn og andre lignende Produkter der bør indføres i det kommende Aar. At man derved vil gøre overordentlig stor Gavn i mange forskellige Retninger for Samfundet, er givet; vi hører jo, hvorledes Samfundet pines og plages af Valutaforholdene. Det tillades i stor Udstrækning at indføre Landbrugsprodukter her til Landet, som kunde have været undværet, idet Lagrene af disse forskellige Varer, som dette Lovforslag omhandler, er meget betydelige ved Udgangen af Aaret, det vil sige ved Indgangen til det nye Høstaar. Hvis man ændrer Loven paa dette meget væsentlige Punkt, vil man skabe Mulighed for at animere til en Produktion inden for Landbrugets Omraade af de Varer, som man nu skal indføre fra Udlandet, og derigennem vil man altsaa bewirke, at der spares en Mængde Valuta, som kommer mangfoldige andre Erhvervs-grene til gode, hvilket vil være fremmende for hele Landets og Statens Økonomi.

Det Lovforslag, jeg forelægger, er, hvad §§ 2 og 3 angaar, enslydende med den eksisterende Lov med Undtagelse af, at Kornprisen sættes til 15 Kr.; derimod mangler den eksisterende Lovs § 4, som kun omhandler den Bestemmelse om Efterbeskatning, som Loven af 3. August 1935 betingede. Men